

[Justitsministeren.]

at kræve mentalundersøgelse af enhver, der ønsker førerbevis, men det er meget vigtigt, at disse personer virkelig er i stand til at opfylde de krav, der bør stilles. Der findes i den gældende motorbekendtgørelse udførlige regler om, hvilke krav der bør stilles til førerbevisaspiranter ved køreprøven, og det er min hensigt at gennemgå disse regler med henblik på, om de kan anses for tilstrækkelige. Det er imidlertid klart, at der også må lægges betydelig vægt på, hvorledes undervisningen i kørefærdighed foregår. For at åbne mulighed for at give nærmere regler herom bestemmes det i forslaget § 18, stk. 2, at det, hvis man ikke tidligere har haft førerbevis, er en betingelse for at indstille sig til prøve, at man har taget undervisning hos godkendt kørelærer. Endvidere giver forslaget § 20, stk. 6, justitsministeriet mulighed for at give nærmere regler om øvelseskørsel.

Et særligt spørgsmål vedrørende førere af motorkøretøjer er spørgsmålet om, hvilke regler der skal gælde for kørsel med traktorer. Vi har i dag den ordning, at der udstedes særlige førerbeviser til traktorer, men landbrugs- og skovbrugstraktorer, der kun i begrænset omfang benyttes på vejene, kan føres uden særligt førerbevis. Jeg har været en del i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at opretholde denne undtagelse. Således som trafikken udvikler sig, kan man med rette anlægge det synspunkt, at store eller hurtige motorkøretøjer ikke bør køres af ukyndige folk. Jeg har dog ikke fundet tilstrækkelig anledning til at foreslå bestemmelsen om landbrugstraktorer ændret, navnlig fordi der for få år siden fra rigsdagens side er taget stilling til spørgsmålet, men jeg vil gerne understrege, at det er et problem, der kan være grund til at have opmærksomheden henledt på.

§ 19 i forslaget er iøvrigt formuleret således, at der fastsættes en fælles aldersgrænse for førerbevis til alle traktorer. Det forekommer mig ikke rationelt at fastsætte forskellig aldersgrænse under hensyn til, hvorledes køretøjet anvendes.

Jeg kommer så til lovens afsnit IV om de egentlige færdselsregler. Jeg har allerede tidligere mere udførligt omtalt hastighedsreglerne og spørgsmålet om stop ved hovedvej.

Grundreglen i § 24, at vejfarende skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, svarer naturligvis til, hvad der er bestemt i den gældende færdselslov, og denne grundregel kan ikke indskræpes stærkt nok.

Jeg skal endvidere nævne den almindelige bestemmelse i § 25, hvorefter vejfarende skal efterkomme de anvisninger, som gives af politiet eller vejmyndighederne ved færdselstavler, afmærkning eller signaler. Jeg vil gerne fremhæve, at denne bestemmelse gælder for alle trafikanter, også fodgængere. Heraf følger, at fodgængere skal respektere lyssignaler. Den vistnok almindelige opfattelse, at fodgængere kan gå over på trods af lyssignaler, når blot de ikke er til gene for færdslen, vil altså ikke længere gælde. Jeg finder dette naturligt, idet det ikke bør overlades til fodgængerne selv at skønne over, om det er til ulempe for færdslen, at de passerer et reguleret kryds mod rødt eller gult lys.

Jeg har kunnet tiltræde færdselsudvalgets forslag om, at der indføres de såkaldte legegader. Jeg henviser her til forslaget § 30. Det vil komme til at dreje sig om gader, som ikke har nogen betydning som gennemfærdselsårer, og jeg tror, at det navnlig i større byer, hvor det ofte er vanskeligt at finde legepladser for børn, vil kunne blive en gavnlige bestemmelse. Færdselsudvalget havde i sit udkast foreslået et absolut forbud mod leg på kørebanen udenfor legegaderne. Jeg er selvfølgelig ganske enig i det grundsynspunkt, der ligger bagved udvalgets forslag, at det er meget vigtigt, at børn ikke leger på gader med nogen trafik, og i sådanne tilfælde vil leg på gaden også være til ulempe for færdslen. Jeg har dog fundet, at udvalgets regel er lidt for usmidig. Jeg tænker herved navnlig på helt utrafikerede sideveje og mindre biveje på landet.

I § 33 indeholdes nogle vigtige bestemmelser om køretøjers plads på kørebanen. Det spørgsmål, der navnlig kan rejses i denne forbindelse, er, om man bør have en ubetinget regel om, at den, der skifter kørselsretning, altid har pligt til at holde tilbage for den øvrige trafik og har det ubetingede ansvar, hvis der indtræder et uheld. Forslag om en sådan regel har været stærkt efterlyst i den offentlige debat. Jeg forstår meget vel begrundelsen herfor, men er dog betænkelig ved at indføre reglen